

си, свидѣтельствува многото сѣно, което ний намѣрихме подъ развалената стрѣха.

На моравата, подъ сѣнката на хубавата група дървета, седѣхтъ едина купъ български момци, едва щѣ дошли отъ тататъ Средна гора. Мажетѣ и момцитѣ, които ги водеха, натъкваха се въ банята и до толкова напълнили басейна, щото трѣбваше да дигнатъ рѣцѣ отъ къпане. Изтегнахъ се на сѣното и наченахъ да гледамъ на тия, които влизатъ и излизатъ изъ банята; излѣзе и проводника ми чървенъ като ракъ. «хей че горѣщо! защо не влѣзешъ и ти?» азъ казахъ че съмъ боленъ. Излѣзоха, безъ да очаквахъ, и двама гусарѣ отъ Киевския полкъ: «вий що шете тукъ?» ний чѣкаме пощата, ваше високоблагородие!» Женитѣ българки съ голѣмо нетърпене чѣкаха своя рѣдъ, да се поокъпятъ, даже двѣ отъ тѣхъ не се стърпѣха и, съпровождани отъ братята си или или отъ мажетѣ си, незнай, отидоха, безъ да се срамуватъ, при мажетѣ, които се къпятъ. По отпочинахме си около банята до 2 часа време и, като си понахранихме конетѣ съ бесплатно сѣно, опжгихме се отъ ново въ пѣтъ. Прѣзъ нешироката мѣтна Тунджа прехвърленъ голѣмъ камъненъ мостъ, наकिनъ въ средата съ невысоки камъни плочи съ турски надписи; отъ татѣкъ моста се продължава пакъ шосето. Самия пѣтъ постепенно се качи нагорѣ и сѣтнѣ влиза въ една тѣснина, по която пѣгувахме около два часа. Сѣшитѣ грандиозни планински видове, сѣшитѣ грандиозни и живописни тѣснини, по джното на които шумно бѣга и се пѣни планинска една рѣчица; сѣшитѣ обични видове на планинскитѣ върхове. съ една дума гледки, отъ които се радвахъ и когато преминувахъ прѣзъ Хаинкюйския планински проходъ, само че растителността сѣкашъ по бѣдна, че и самото бърдо много по ниско. Верети около 5 отъ моста, на лѣво отъ пѣтя, на полусклона на планината расположено доста голѣмичко, ако сѣдимъ по многочисленната чърда, едно село, жителитѣ на което още неиспитале злини-тѣ на военното време; тѣхъ още небутали. На нѣкои мѣстѣ се срѣщатъ полуразсипани турски караулни къщи.

Едва щѣ минахме моста и се опжтихме въжмъ Средна